

MRF 2023.20

Vestre Landsrets dom af 31. januar 2023, 10. afd., sag S-1389-22
(Claus Rohde, Peter Buhl og Karen Laursen (kst.))

Anklagemyndigheden mod T ApS (adv. René Knudsen)

Kvotevirksomhed idømt bøde på 60.000 kr. for manglende indberetning til Energistyrelsen af verificerede CO₂-udledninger for 2019 og 2020. De danske kvoteregler var ikke i strid med proportionalitetsprincippet.

Efter EU's kvotedirektiv (2003/87) er de virksomheder, der er anført i direktivets bilag I, omfattet af direktivets regler. Det indebærer bl.a., at virksomheden skal have en tilladelse efter art. 5 og opfylde de i art. 6 fastsatte krav til monitorering af udledning af drivhusgasser, herunder som fastsat i en af myndighederne godkendt overvågningsplan. Efter art. 14, stk. 3, skal driftslederen af et anlæg overvåge og rapportere de årlige emissioner fra det pågældende anlæg til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år. Efter direktivets art. 15, stk. 1, skal rapporteringen efter art. 14, stk. 3, verificeres efter kriterier opført i direktivets bilag V og reglerne i en gennemførelsesforordning (senest forordning nr. 2018/2067), hvoraf bl.a. fremgår, at verificeringen skal foretages af en uvildig tredjepart (verifikator), som skal være akkrediteret for de aktiviteter, som den pågældende kvotevirksomhed udfører. I dansk ret er kvotedirektivets regler navnlig implementeret i lov om CO₂-kvoter (kvoteloven) og bekendtgørelsen om CO₂-kvoter m.v. (kvotebekendtgørelsen). Ifølge bekendtgørelsens § 17, stk. 1 og 2, skal en operatør af en kvotevirksomhed årligt senest den 31. marts rapportere verificerede udledninger for det foregående år til Energistyrelsen og sikre, at rapporteringen registreres i et EU-register. T ApS var tiltalt for at have overtrådt disse regler ved som operatør for en kvotevirksomhed ikke at have indberettet verificeret drivhusgasudledning for 2019 og 2020 til Energistyrelsen senest den 31. marts 2020 henholdsvis den 31. marts 2021. T ApS nægtede sig skyldig, og virksomhedens direktør forklarede for retten, at udgifterne for T ApS til verificering var uproportional i forhold til virksomhedens CO₂-udledning. T ApS' virksomhed bestod af to anlæg, der hver havde en gasmotor og elmotor, og som leverede strøm, når elnettet havde behov for det. I forhold til kvotereglerne blev anlægget anset for én produktionsenhed henset til anlæggenes

geografiske og funktionelle sammenhæng. Energistyrelsen havde i april 2020 meddelt afslag på en ansøgning om at opdele anlægget i to enheder, der hver især ville ligge under grænsen for at være omfattet af kvotedirektivet, hvilket Energiklagenævnet i september 2021 stadfæstede. Byretten fandt, at T ApS' anlæg var omfattet af kvotedirektivets regler, og at T ApS ikke havde indberettet CO₂-udledninger for 2019 og 2020, som var verificeret af en akkrediteret verifikator, hvorfor T ApS havde overtrådt kvotereglerne. Byretten bemærkede, at da det fulgte direkte af kvotedirektivet, at anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW er omfattet af bestemmelserne, var reglerne ikke i strid med overordnede principper om proportionalitet. For så vidt angik strafudmålingen bemærkede byretten, at sanktioner for overtrædelse af kvotedirektivet efter direktivets art. 16 skal være effektive, proportionale og afskrækkende. Byretten fastsatte bøden til 60.000 kr. med henvisning til, at T ApS havde oplyst, at udgiften til verificering var 35-40.000 kr. årligt. T ApS ankede til landsretten, der tiltrådte, at T ApS havde overtrådt kvotereglerne. Landsretten bemærkede, at efter kvotedirektivets art. 27 kan medlemsstaterne udelukke små anlæg fra kvotehandelsordningen under forudsætning af, at der træffes foranstaltninger med tilsvarende bidrag til emissionsreduktioner. Da der imidlertid var tale om en mulighed, og ikke en pligt, til at indføre særlige foranstaltninger, og adgangen hertil ikke var gennemført i kvoteloven eller kvotebekendtgørelsen, kunne art. 16 ikke tillægges betydning i forbindelse med vurderingen af strafansvaret for overtrædelse af kvotereglerne. Herefter og af de grunde, som byretten havde anført, tiltrådte landsretten, at T ApS var fundet skyldig. Landsretten tiltrådte endvidere med henvisning til **MRF 2022.264 V**, at bøden var fastsat til 60.000 kr.

MRF 2023.20

Kommentar: Se også **MRF 2022.264 V**, hvor en kvotevirksomhed blev idømt en bøde på 30.000 kr. for manglende indberetning af verificerede CO₂-udledninger for 2019. Indsigelsen om, at der var tale om to forskellige virksomheder, som hver især ikke var omfattet af kvotedirektivet, blev afvist af Energifklagenævnet, hvilket forekommer korrekt i lyset af EU-Domstolens praksis, jf. bl.a. sag C-617/19 (**MRF 2021.90**) og forudsætningsvist sag C-575/20 (**MRF 2021.270**) i forbindelse med gratistildeling af kvoter samt i sag C-577/16 og sag C-158/15.

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 1. juni 2022

Rettens nr. 99-57311/2020

Politiets nr. 4100-88990-00002-20

Anklagemyndigheden

mod

T ApS

...

Anklageskrift er modtaget den 3. december 2020 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 30. november 2021.

T ApS er tiltalt for overtrædelse af

1.

Bekendtgørelse nr. 1005 af 27. september 2019 om CO2-kvoter § 20, stk. 1, nr. 7, jf. stk. 2, jf. § 17, stk. 1, og stk. 2, til dels jf. dagældende bekendtgørelse nr. 1570 af 23. december 2014 § 20, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 2, jf. § 17, stk. 1, og stk. 2,

ved ikke at have indberettet verificeret drivhusgasudledning for 2019 til Energistyrelsen inden den 31. marts 2020.

2.

Bekendtgørelse nr. 2134 af 21. december 2020 om CO2-kvoter m.v. § 21, stk. 1, nr. 8, jf. § 17, stk. 1 og 2,

ved ikke at have indberettet verificeret drivhusgasudledning for 2020 til Energistyrelsen inden den 31. marts 2021.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte ved direktør A har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af A, der er direktør for og daglig leder og medejer af T ApS, og af vidnet B.

Forklaringerne er lydoptaget.

A har på retsmøde den 15. april 2021 forklaret, at det er rigtigt, at virksomheden T ApS ikke har været ude at købe den ydelse, der hedder verificering, fra et selskab, der er autoriseret til at foretage en verificering, men virksomheden har indsendt de tal, der skal indsendes. Virksomheden T ApS er tilknyttet CO2-kvoteregisteret. Det er man, hvis man i sit anlæg skal indfyre en effekt på over 20 MW gas for at få en eleffekt på 10 MW ud. T ApS' anlæg består af to separate anlæg. Det ene er opført i 1995 og det andet, der er i en anden bygning, er opført i 2005. De har hver deres gasmotor og gasmåler og hver deres elmotor og elmåler. Det ene anlæg har en eleffekt på 4,2 MW og en indfyret effekt på 10,6 MW. Det andet har en eleffekt på 6 MW og en indfyret effekt på 14,8 MW. I 2005 blev anlæggene lagt sammen administrativt, fordi man på daværende tidspunkt skulle kunne stille med 10 MW eleffekt for at kunne byde i markedet. T ApS leverer el, når der er ubalance. Når der er ubalance mellem Energinet.dk's produktion af el og forbruget, kalder Energinet.dk på rådighedsreserver blandt andet fra T ApS.

Hvis han koblede det ene af T ApS' anlæg på elnettet, skulle T ApS ikke være i CO2-kvoteregisteret. Han har derfor foreslået Energistyrelsen, at de to anlæg skal være to forskellige anlæg med samme ejer. Det er der efter hans opfattelse ikke noget til hinder for, men Energistyrelsen har givet afslag ved afgørelsen af den 17. april 2020, som T ApS har påklaget rettidigt til Energiklagenævnet. Han har før jul fået at vide, at der formentlig ville komme en afgørelse fra Energiklagenævnet i foråret 2021.

T ApS overtog anlæggene i maj-juni 2019. Det var efter den tidligere ejer havde fået foretaget en verificering, og han indsendte ansøgningen om opdeling af anlæggene den 10. marts 2020, som var før fristen for verificering, som var den 31. marts 2020. De tidligere ejere var [kast-værket, der bare betalte for verificeringen, da de alligevel skulle have verificeret deres andre værker. T ApS har aldrig betalt for en verificering. Kort efter overtagelsen begyndte han at undersøge forholdene, og da han endelig fandt ud af, hvem der havde ansvar for hvad, og hvor han skulle søge, søgte han om at få adskilt anlæggene. Det vil koste 35. - 40.000 kr. at få en verificering. Han har indberettet de tal, der skal indberettes. Først i energiproducenttællingen, hvor alle skal melde ind, hvor meget energi der er brugt for at producere den energimængde, der er produceret. Herudfra beregnes det, hvor meget CO2, der er udledt. Han har aflæst tallene og har beregnet CO2'en. Han har udarbejdet skemaet i bilag 1,4. Som det fremgår af bilaget, er det beregnet til 17,1 tons CO2. Det svarer til to husstande. Tallene i bilag 1,4 er aflæst fra målere. Gasmåleren er kalibreret af Evida og elmåleren er kalibreret af Energinet.dk. Det er de samme tal, en autoriseret person ville kunne aflæse. Det, den autoriserede skulle, var at kigge på de to elmålere og

to gasmålere og bekræfte, at deres tre motorer står, hvor de er oplyst til at stå, samt bekræfte, at hans beregninger er rigtige. Den person, der kan verificere, har kun adgang til nøjagtig de samme tal, som han har aflæst.

Det er samme regler om verificering, der gælder, hvad enten det er Aalborg Portland eller deres lille virksomhed, det drejer sig om, og han mener derfor, at den udgift, T ApS vil have til verificering er uproportional, også set i forhold til at deres CO₂-udledning svarer til to husstande. Han mener, at Energistyrelsen skal foretage en individuel vurdering. Ved en individuel vurdering skal Energistyrelsen se på, om der med den lave udledning af CO₂ overhovedet er grund til, at de skal være i kvoteregisteret. Det er det, hans indsigelse går på. Han mener også, at det er det, der ligger i EU-lovgivningen. I al EU-lovgivning ligger der, at der skal foretages en proportionalitetsvurdering, og den skal foretages individuelt. EU-lov skal implementeres i Danmark, så den ikke rammer uproportionelt. Set i forhold til deres lille virksomhed er det for høj en pris at skulle betale 35. - 40.000 kr. for en verificering, Miljøgodkendelsen for anlægget er 500 driftstimer om året. Et kraftvarmeværk har typisk godkendelse til 8.600 driftstimer. Desuden er deres el tre gange så dyr, da de ikke må gemme varmen. Han mener derfor, at en virksomhed som T ApS ikke kan sammenlignes med de virksomheder, der ellers er i CO₂-kvoteregisteret.

Energistyrelsen har i øvrigt selv foretaget den verificering, som de har anmeldt, at han ikke har foretaget. Det er det, der fremgår af bilag 1, 12. Energistyrelsen har trukket deres tal fra den database, han har indberettet beregningerne til, og hvor de målte tal også ligger. Det tal, Energistyrelsen er kommet frem til, er det samme, han er kommet frem til i bilag 1,4. Som man kan se, kan Energistyrelsen foretage verificeringen for 6.757,19 kr.

B har på retsmøde den 15. april 2021 forklaret, at hun er ansat i Energistyrelsen i det kontor, der administrerer ordningen med CO₂-kvoter. Hun er jurist. En del af kvoteordningen er EU-lovgivning, som de skal følge. De har ikke mulighed for at ændre kvotelovgivningen. Alle virksomheder skal rapportere om deres udledning af CO₂, og tallene skal verificeres af en verifikator. Det er en person, der er uddannet til det. Der er helt specielle regler om det. Det er regler, der skal opfyldes efter EU-lovgivningen, og der kan ikke dispenseres fra det. Der er 320 virksomheder, der er omfattet af pligten til at være i kvoteregisteret. Det er virksomheder, der har en kedel eller en motor med en kraft på over 20 MW, eller det kan være virksomheder, der udleder CO₂. Selv om virksomheden udleder lidt CO₂, skal den være med i kvoteregisteret, hvis den har en effekt på over 20 MW. Der er ingen undtagelser.

Verifikatoren er ude af se på virksomheden for at kontrollere, om det nu også er den udledning, der er oplyst om, og om der er noget, der skal overvåges. Hun mener, at der er nogle procedurer for, hvordan verifikatoren skal trække tallene og kontrollere dem. Det er rigtigt, at T ApS

har sendt tallene ind. Problemet er alene, at tallene ikke er verificeret.

Det er rigtigt, at T ApS har søgt om opdeling af produktionsenheden. Energistyrelsen har set på, om det kunne lade sig gøre, og det kan det ikke efter Energistyrelsens opfattelse. Der er truffet en afgørelse om det, og afgørelsen er påklaget til Energiklagenævnet. Energistyrelsen har ved afslaget lagt vægt på, at der er tre motorer, der befinder sig på samme lokalitet, står til rådighed som reserve for produktion af el til elnettet, og ejes og drives af samme driftsherre. Der er derfor både fysisk og driftsmæssigt tæt sammenhæng mellem anlæggene. Det vil ikke leve op til kvotelovgivningen, hvis de blev adskilt. Hvis afgørelsen i Energiklagenævnet falder ud til T ApS' fordel, vil det ikke få betydning for pligten til at verificere for 2019. Det vil i så fald gælde for 2020 og frem.

Den beregning/verificering, der er foretaget i bilag 1, 12, er udarbejdet af hendes kollega. Det er ikke meningen, at det er Energistyrelsen, der skal foretage verificeringen. Det er driftsledelsen, der skal sørge for, at det bliver gjort, og som har ansvaret for, at det bliver indberettet. Lovgivningen er dog sådan, at hvis der ikke kommer oplysninger ind, skal Energistyrelsen fastsætte CO₂-udledningen. Her har de kunnet trække oplysninger direkte fra Evida. For 2019 har T ApS ikke indsendt det, selskabet skulle. Det, Energistyrelsen har udregnet, indberettes til kvoteregisteret, og træder ind for det, selskabet skulle have indsendt. For så vidt angår indberetning er 2019 et afsluttet kapitel. Det tal, Energistyrelsen har udregnet, bliver anset som et verificeret tal. De har i det her tilfælde ment, at det tal, de har fået fra Evida, var godt nok. I andre tilfælde ville de måske bede en rådgiver/en verifikator tage ud. Efter reglerne skal det verificeres, og det kan der ikke dispenseres fra. Der er stor forskel på, hvor svært det er at udregne udledningen af CO₂.

Så vidt hun ved, har der ikke tidligere været sager, hvor en virksomhed ikke har fået verificeret. Energistyrelsens forslag til bødestraf på 30.000 kr. er ud fra en samlet vurdering af sparede udgifter for virksomheden og forebyggende effekt. Det skal ikke være sådan, at det kan betale sig, at det er Energistyrelsen, der foretager verificeringen.

Den eneste måde, virksomheden kan komme ud af CO₂-kvoteregisteret, er ved, at effekten kommer under 20 MW. En opsplittning af virksomheden vil efter hendes opfattelse være en omgåelse af reglerne. Den eneste løsning, hun kan se, er at lukke noget ned, så man kommer under de 20 MW.

Det er lovgiver, der har valgt, hvordan kvotedirektivet skal implementeres. Hun ved ikke, hvor mange husstande 17 tons CO₂ svarer til. Den bøde, der er indstillet, er ikke vurderet i forhold til udledningen.

A har på retsmøde den 11. maj 2022 forklaret til forhold 2, at det er rigtigt, at de tal, der er indberettet, ikke er verificeret af en ekstern ve-

verifikator. Imidlertid er tallene på gas-siden verificeret af Evida, der er ejet af Energinet, og på el-siden af Energinet. Der er indberettet på grundlag af tallene fra målerne. Det er præcis de samme målere, som en ekstern verifikator ville aflæse og indberette tallene fra. Som han gjorde gældende på sidste retsmøde vedrørende drivhusgasudledningen for 2019, mener han, at reglerne om, at det er en ekstern verifikator, der skal verificere tallene, er uproportionale og i strid med de overordnede principper i EU-retten. I Tyskland har man en helt anden opfattelse af EU-lovgivningen på dette område. I Tyskland ville virksomheden blive udtaget af CO₂-kvoteregisteret, da man der tager proportionalitetshensyn. Den begrænsede udledning, der kommer fra T ApS, kan ikke berettige, at der skal bruges en udgift på 30.000 kr. plus rejseomkostninger m v. til en ekstern verifikator. Som det ses, kan Energistyrelsen gøre det på 3 timer, og T ApS beta-ler gerne for de 3 timer.

T ApS har heller ikke brugt en ekstern verifikator for 2021. Det har han underrettet om. Han har søgt Energistyrelsen om dispensation. Han mener, at det er Energistyrelsen, der skal ændre deres praksis, så proportionalitetsprincippet bliver iagttaget.

Den ene maskine er nu sat til salg, så de kommer under en indfyret effekt på 20MW.

Han bestrider, at EU-lovgivningen er inkorporeret korrekt. Der er ikke taget proportionalitetshensyn. Grunden til det er, at Danmark ikke var klar over, at der eksisterede en virksomhed som deres. Det er de samme regler, der gælder for en stor virksomhed som Aalborg Portland. Udgiften til at få verificeret tallene skal stå i forhold til den CO₂-udledning, der er. Det er hans påstand, at Energistyrelsen skal tage reglerne op til revurdering, da de har pligt til at indrette reglerne efter de værker, der findes i Danmark, herunder T ApS. Han har forsøgt at få dem til at se på, hvilke tilladelser der er, og så vil man se, at de slet ikke kan udlede den mængde, der berettiger, at der er udgift til en ekstern verifikator. Han mener, at T ApS bliver diskrimineret. Loven er lavet for at sikre, at der ikke snydes med CO₂-kvoter. 11 tons CO₂ og 31 tons CO₂ er i småtingsafdelingen. Den bøde, der kræves, står heller ikke mål med det, der udledes.

T ApS har den 10. marts 2020 anmodet Energistyrelsen om, at produktionsenheden opdeles i to produktionsenheder.

Energistyrelsen har ved afgørelse af den 17. april 2020 givet afslag herpå og har fastsat, at den eksisterende afgrænsning af produktionsenheden T ApS er korrekt, og at produktionsenheden ikke skal opdeles i to produktionsenheder.

T ApS har klaget over afgørelsen til Energiklagenævnet, der

ved afgørelse af den 8. september 2021 har stadfæstet Energistyrelsens afgørelse af den 17. april 2020.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Efter nugældende bekendtgørelse nr. 2134 af 21. december 2020 om CO₂-kvoter § 17, stk. 1, og stk. 2, jf. tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1005 af 27. september 2019 § 17, stk. 1, og stk. 2, og tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1570 af 23. december 2014 § 17, stk. 1, og stk. 2, skal en operatør under overholdelse af bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU (MR-forordningen) årligt senest den 31. marts rapportere verificerede udledninger for det foregående år fra produktionsenheden til Energistyrelsen. Efter § 16 i de nævnte bekendtgørelser skal operatoren sikre, at overvågning og rapportering af udledning efter § 17 i bekendtgørelserne årligt verificeres af en uafhængig verifikator, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF. Bekendtgørelserne er udstedt med hjemmel i CO₂-kvoteloven og gennemfører Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF med senere ændringer og dertil hørende bilag (kvotedirektivet). Ifølge kvotedirektivets bilag 1 omfatter direktivet energiproducerende anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW.

T ApS har anlæg med en samlet indfyringseffekt på 25,4 MW. Anlægget er derfor omfattet af ovennævnte regler. T ApS har efter disse bestemmelser derfor haft pligt til for 2019 inden den 31. marts 2020 og for 2020 inden den 31. marts 2021 til Energistyrelsen at indberette oplysninger om drivhusgasudledning verificeret af en akkrediteret verifikator. Da de oplysninger, T ApS har indberettet, ikke er verificeret af en akkrediteret verifikator, har T ApS som anført i forhold 1 og 2 overtrådt § 17, stk. 1, og stk. 2, i ovennævnte bekendtgørelse nr. 2134 af 21. december 2020 om CO₂-kvoter, jf. tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1005 af 27. september 2019, og til dels tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1570 af 23. december 2014.

Da det følger direkte af kvotedirektivet, at anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW er omfattet af bestemmelserne, findes reglerne ikke i strid med overordnede principper om proportionalitet.

Straffen fastsættes til en bøde på 60.000 kr., jf. bekendtgørelse nr. 2134 af 21. december 2020 om CO₂-kvoter m.v. § 21, stk. 1, nr. 8, jf. stk. 2, jf. § 17, stk. 1 og 2, jf. tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1005 af 27. september

2019 om CO2-kvoter § 20, stk. 1, nr. 7, jf. stk. 2, jf. § 17, stk. 1, og stk. 2, til dels jf. tidligere gældende bekendtgørelse nr. 1570 af 23. december 2014 § 20, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 2, jf. § 17, stk. 1, og stk. 2.

Retten har ved fastsættelsen af bøden lagt vægt på formålet med reglerne i kvotedirektivet, og at det følger af kvotedirektivets artikel 16, at de sanktioner, der skal fastsættes for overtrædelse af de nationale regler, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Retten har herunder lagt vægt på oplysningerne om den udgift, som T ApS har sparet, som følge af at der ikke er foretaget en verificering af en akkrediteret verifikator. Retten har herved lagt vægt på, at A har forklaret, at det vil koste 35.- 40.000 kr. årligt at få en verificering fra en verifikator.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T ApS skal betale en bøde på 60.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Charlotte Schrøder
Dommer

/grm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETEN I HERNING, den 3. juni 2022

Michela Lohmann Christensen
Retsassistent

DOM

afsagt den 31. januar 2023 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Claus Rohde, Peter Buhl og Karen Laursen (kst.)) i ankesag

V.L. S-1389-22

Anklagemyndigheden

mod

T ApS

cvr.nr. ...

(advokat René Knudsen, Herning)

Retten i Herning har den 1. juni 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 99-5731/2020).

Påstande

Tiltalte, T ApS, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Supplerende oplysninger

Energistyrelsen har afgivet en supplerende udtalelse af 11. august 2022 vedrørende navnlig artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og betragtning 11 og 12 i præambelen til Kommissionens dagældende forordning 601/2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af direktivet.

Forklaringer

Direktør A har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af C.

Direktør A har supplerende forklaret, at han har fået tilbud på verifikation på 30.000 kr. plus omkostninger til transport, diæter og overnatning. Prisen vil derfor ligge mellem 30.-40.000 kr. Han har fået tilbud fra to verifikatorer, der kom fra henholdsvis Sjælland og Sverige. Der er ikke mange autoriserede verifikatorer. Beløbet er inklusive moms. Han ved ikke, om han har betalt beløbet på 6.757 kr. til Energistyrelsen for 2019, men det har han gjort, hvis han har fået en specifikation.

Evida, der ejes af Energinet, har det overordnede ansvar for gas. Det er Evidas målere, som alle regner efter. Det har han gjort, og det vil en verifikator også skulle gøre.

Motorerne udleder 20-40 tons CO₂ om året, hvilket er en bagatel og svarer til to husstandes udledning. De har nu solgt den ene motor, så selskabet kommer under 20 MW indfyret effekt. De kan fyre med den tilbageværende motor i langt højere grad end tidligere, og dermed udlede mere CO₂ end tidligere, uden at der er noget krav om verifikation. Det er Energinet, der aktiverer deres motorer, når der mangler strøm.

Han har bedt om at blive fri for verificering, fordi det ikke giver mening i deres tilfælde. Det kunne de ikke blive fritaget for. Han kunne heller ikke få det opdelt, så de to motorer blev behandlet som hver sin enhed på mindre end 20 MW. Han har derfor solgt den ene motor, så de nu er under 20 MW.

Det kan godt passe, at selskabet havde et overskud på 55.000 kr. sidste år.

Hvis han havde fået et afslag fra Energistyrelsen, der var begrundet i, at direktivets artikel 27 ikke bruges i Danmark, ville han have klaget over dette.

C har forklaret, at han er ansat i Energistyrelsen, hvor han beskæftiger sig med sager om overtrædelse af reglerne om CO₂-kvoter.

Der er en mindre gruppe konsulenter, der er akkrediterede til at virke som verifikatorer i Danmark. Energinet og Avida kan ikke selv fungere som verifikatorer. Verifikatorerne skal som uafhængige bese anlæggene og konstatere, at alt er i orden. De skal endvidere tjekke, at de rapporterede tal er korrekte. Verifikationen er en ekstra sikkerhedsprocedure. Han er ikke bekendt med proceduren på alle 300 anlæg, og det er nok forskelligt, hvordan verifikatorerne får adgang til tallene.

Han er ikke bekendt med, hvordan man fastsætter prisen for verifikation. Han kender kun tallet fra denne sag på 30.-40.000 kr. Han vil gå ud fra, at nogle virksomheder er mere komplicerede og har større anlæg, således at verifikationen bliver dyrere. Udgiften til verifikation vedkommer ikke Energistyrelsen.

Det er anlæggets samlede kapacitet, der er afgørende for, om der er krav om verifikation. Det er ikke afgørende, hvor meget CO₂ der rent faktisk udledes. Fristen den 31. marts er en absolut frist.

Energistyrelsens fastsættelse af CO₂-udledningen erstatter ikke en verifikation. Det anvendes, hvis styrelsen ikke har modtaget verificerede tal rettidigt. Energistyrelsens fastsættelse har samme retsvirkning som verificerede tal. Det er tiltalte, der skal betale udgiften hertil i denne sag. Han ved ikke, om beløbet er blevet betalt. Han har ikke kendskab til andre sager end denne, hvor Energistyrelsen har fastsat udledningen.

Det er en kollega, der har udarbejdet udtalelsen af 11. august 2022. Lovgiver har valgt ikke at inkorporere artikel 27 i dansk ret. I forhold til betydningen af betragtning 11 og 12 i præambelen til Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU (MR-forordningen) har han ikke yderligere at føje til det, hans kollega har anført i udtalelsen.

Bødeforslaget på ikke under 30.000 kr. er baseret på den sparede udgift. Han mener, at bøden skal være afskrækkende, og at det ikke er relevant at tage hensyn til, hvor meget CO₂ der udledes.

Der er ca. 300 enheder omfattet af verifikationsordningen. Han er ikke bekendt med andre sager end denne, hvor der er søgt om dispensation fra kravet om verifikation. Han er heller ikke bekendt med, at der har været problemer med ordningen forud for denne sag. Han er ikke vidende om, hvor ofte Energistyrelsen har antaget en verifikator på en virksomheds

vegne, eller om man har overvejet at gøre det i denne sag. Foreholdt at tiltalte udleder 17-20 tons CO₂ om året ved han ikke, om det er meget lidt i forhold til de andre enheder omfattet af ordningen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte har som anført af byretten ikke rettidigt rapporteret verificerede udledninger af CO₂ for 2019 og 2020, og tiltalte har dermed overtrådt de bestemmelser, der er anført i tiltalen.

Efter artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF kan medlemsstaterne udelukke små anlæg fra systemet for handel med CO₂-kvoter under forudsætning af, at der træffes foranstaltninger med tilsvarende bidrag til emissionsreduktioner. Der er tale om en mulighed for at indføre særlige foranstaltninger vedrørende små anlæg, men ikke om en pligt hertil, og adgangen hertil er ikke gennemført i CO₂-kvoteloven eller CO₂-kvotebekendtgørelsen. Tværtimod indeholder CO₂-kvotebekendtgørelsens § 16 en undtagelsesfri pligt til at lade rapporteringen af udledning verificere af en uafhængig verifikator. Bestemmelsen i direktivets artikel 27 kan derfor ikke tillægges betydning i forbindelse med vurderingen af strafansvaret for overtrædelse af CO₂-kvotebekendtgørelsen. Betragtning nr. 15 og 16 i præamblen til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 (MR-forordningen) (tidligere betragtning 11 og 12 i præamblen til Kommissionens forordning 601/2012), hvor det bl.a. anføres, at der ikke bør påtvinges en urimelig overvågningsindsats på anlæg med lavere, mindre betydelige årlige emissioner, og at der bør fastsættes særlige betingelser for anlæg, der anses for at have små emissionsmængder, kan ikke føre til et andet resultat.

Herefter og af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Der er ikke fremlagt generelle oplysninger om omkostningerne til verifikation. Omkostningerne må i et vist omfang være afhængig af arbejdets omfang og dermed størrelsen af virksomhedens CO₂-udledning. De tal, som A har oplyst, er inklusive moms, og tiltalte må antages at have haft udgifter i forbindelse med, at Energistyrelsen har måttet fastsætte udledningen. Herefter tiltrædes det, at straffen for overtrædelserne begået i 2019 og 2020 er fastsat til en bøde på 60.000 kr., jf. også U.2023.992V.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Claus Rohde

Peter Buhl

Karen Laursen
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 31. januar 2023

Julia Varga

retssekretær